

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXX. In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras. Luc. 21. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

bent, nullâ sui parte retentâ. Nunc ad propositum revertendo: *Diligere proximum tanquam seipsum majus est omnibus holocaustis & sacrificijs.* Quia ista charitas, ut primò dicebatur, etiam ipsa est quoddam sacrificium omnium maximum; utpote quod ex unâ parte est in genere *Holocausti*, non *quirit*, *que sua sunt*: ex parte aliâ est inter *Holocausta* dignissimum, quia totum ordinatur non solâ ad honoran-

dum DEUM in se ipso, sed etiam in personâ illorum, quos velut se ipsum commendavit. Ita, ut, si bene consideres, illa totam legem perfectè impleat: *Omnis lex in uno sermone impletur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum.* Eccl. 5. 14. Atque hoc est Holocaustum maximum, quod DEO semper obtulit magnus ille Sanctus Franciscus Saleius.

XXX.

In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras. Luc. 21. 19.

1. Considera impatientem obnoxium esse malo præ omnibus formidando. Non est Dominus sui ipsius, si quidem nec intellectui suo dominatur, nec voluntati. Non intellectui, quia non potest expectare dictamen rationis, sed illud impetu prævertit, & sic, ubi homini patienti etiam mediocri capacitas semper multa est: *qui patiens est, multâ gubernatur prudentiâ.* Impatienti etiam multa capacitas semper est modica, quia solet agere ad modum præcipitis, hoc est, stulti: *Qui autem impatiens est, exaltat stultitiam suam.* Prov. 14. 19. Ecce! majorem ostentat stultitiam et si non habeat, quod indicat verbum illud: *Exaltat.* Non voluntatis, quia non dominatur proprijs affectibus, imò illis subjicitur. Non potest ferre contemptum, & ita subjicitur iræ, non sustinet paupertatem, & ita subjicitur avaritiæ, non patitur parem, & ita subjicitur invidiæ, non carnis stimu-

los rebellis, & ita subjicitur Luxuriæ, adeò ut versus ad DEUM rectè exclaimare possit miser: *Possederunt nos Domini absque te.* II. 26. 13. O quot habet non inquam Dominos sed tyrannos possessores! gulam, tedium, tristitiam, timorem, atque ita de ceteris differendo. Numquid igitur causam Christus habuit dicendi: *In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras.* Sola patientia efficiet, ut quietum habeas dominium tui, Id, quod nomen Possessionis significat. *Possidebitis.*

2. Considera ad cumulum mali accedere, quòd impatiens non solum non sit Dominus sui, sed omnes alij sint Domini ipsius: *Dominati sunt ei, qui oderunt eum.* Pf. 105. 41. Homines illi dominantur & demones. Homines quidem, quia si fueris impatiens, unusquisque te turbat, ut vult, te accendit, te agit, te dolore & tadio afficit, ita ut quilibet (quæ profectò res est plena terroris) pacem tuam habeat

in potestate. Non es navigio similis, quod contra ventos tueri se possit, & illorum uti obsequio. Lintri es similis, qui est ventis ludibrium. Demones quoque dominantur, quia hoc est, quod maxime cupiunt, ut non sis patiens: *Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero.* Pl. 12. 3. Imitantur ipsi peritum belli ducem, qui circumiens arcem notat, quâ sit parte debilior, ut ibi murum deiciat. Si ad gulam propendes, gulâ te provocant, si ambitione laboras, ambitione, si invidiâ, ipsi quoque te invidiâ tentant. At si impatiens sis, omni ex parte debilis es, & ideo ubique audenter insultant, tæque evertunt. Numquid igitur Christus causam habuit dicendi: *In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras.* Ita reddit omni superiore insultu, tam hominum quam dæmonum, itaque facit, ut verè sis tuus.

3. Considera illud quoque in patiente pessimum, quod sit instabilis, atque adeo careat illo tam eximio prædestinationis indicio, quod consilium in prosecutione boni semel capti; imò potius signum habet reprobationis. *Erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum.* Ecce signum prædestinati! *Non sic impij non sic, sed tanquam pulvis, quem proicit ventus à facie terra.* Ecce signum reprobatorum. Qui à Domino eum facilitate consequi desiderat perseverantiam finalem, quæ est donum prorsus gratuitum, operam det, ut ne perdat ordinariam, quæ magis proprijs viribus servari potest. Verùm impatiens

eam minimè servat; quia nunc studio orationis se impendit, & paulò post succedente fastidio, rursus deserit. Nunc Sacramenta frequentat, deinde omittit: nunc spiritum pœnitentiæ sequitur, mox fugit: nunc lætæ lectioni attendit, & postea ad pestilentem revertitur, ita nunquam persistens nec in hoc nec in illo genere boni propositi agit instar aviculæ, quæ toto die de nido in nidum volitans malis avibus capitur aliquando, cum invenitur in nullo. *Sicut avis transmigrans de nido suo, sic vir, qui derelinquit locum suum,* Prov. 27. 8. Quid putas, an sine causâ Christus dixit: *In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras?* Patientia, in quâ præcipuè versatur Perseverantia ordinaria, præ omnibus te disponit ad finalem, in quâ salus animæ consistit. Hinc, ubi legitur: *qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit, vertunt alij: qui toleraverit usque in finem, hic salvus erit.* Quid igitur censes voluisse Christum inferre, cum dixit: *In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras?* Locutus est non tantum modo enunciandi, sed imperandi. Tali ferè sensu, quo militibus dicitur: cum hostis advenerit, fortiter tenebitis stationem vestram, nec sinetis vos loco pelli, quia non est modus vincendi nisi patientiâ invictâ: *In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras.*

4. Considera quosdam velle quidem salutem consequi per patientiam, non suam sed alienam. Ita faciunt illi scrupulosi, qui cum ferre nequeant molestantiam conscientie turbata, toto die

die fatigant patientiam Confessarij garritu fastidioso, inutili, importuno, & non semel damnato, sed abique fructu; quia illorum propositum non est se submittere obedientiae, sed sibi satisfacere. Ita etiam faciunt illi subditi Religiosi, qui salvos se volunt vi patientiae, quam ajunt superiori suo deesse, nunquam satis, ut ipsi autumant, moderato. Sic & maritus per patientiam uxoris, uxor autem per patientiam mariti salutem quarit. Et in hunc modum agunt plurimi, qui in alijs optimè cognoscunt, quam pulchra sit patientia, pro se tamen illam nolunt. Non est hæc bona regula: *In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras, non alienâ.* Omnis illa patientia, quâ proximi utuntur in tolerandis tuorum defectuum molestijs, ipsis potius quam tibi proderit. Sola tua prodesse tibi potest: ideo tolerare quam tolerari malis, quia his, qui tolerant, non qui tolerantur, beatitudo promittitur. Sæpe à DEO magnâ contentione postula virtutem adeo necessariam; & ut ad illam impetrandam te disponas, ex parte tuâ conare, quidquid potes. Assuece illis prævidendis casibus, qui accidere tibi possunt, sive ignominiarum, sive injuria-

rum, sive infirmitatum, sive mandatorum factu difficilium, & sta paratus. Nihil enim plus affert discriminis etiam fortibus munimentis, quam improvisa irruptio. Abstrahæ animam à nimio amore tui ipsius. Sæpe cogita, ejusmodi casus esse tela volantia. Neminem illa posse vitare, & quam diu in hac terrâ consistis, te in acie stare & loco certaminis: deinde pacem, ac præmia securura, peccata tua digna esse omni infortunio, & quemadmodum tibi sæpe adversa contingunt sed levia, ita prodigium esse, quod non capiti tuo turris aliqua incumbat, prout illis peccatoribus minoribus te, qui stabant in Siloë. Si deinde occasione quadam motum animi perferre incipias, quamprimum intra te ipsum te collige, uti facit, qui jam notat imminere symptomata febris, mali sui domestici. Non expecta, donec obscuretur intellectus, tunc enim omnino malè de te agitur, & in promptu habe hæc verba tories hoc loco reperita, ceu Christus ipse etiamnum illa tibi ore tenus suggerat: *In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras.* Videbis in his contineri potentissimum antidotum.

XXXI.

In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem. Joan. 13. 35.

1. **C**onsidera, quale sit illud discerniculum, quo Dominus voluit discipulos suos, hoc est, Christianos ab omni reliquo genere humano discerniri. Non miracula, non scientia, non sapientia, non quævis alia est